

16/1999. (IX.27.)

az önkormányzati jelképek alkotásáról és használatának szabályozásáról

I.fejezet

A nagyközség címere

1. §

- (1) **A nagyközség címerének leírása:** arany háttérben piros sas, ezüst kettős kereszttel, zöld hármás dombon áll, alatta kék szín. A felirat ezüst alapon fekete betűkkel. A keretező zöld levelek erezete fekete, virágai aranyozottak.
- (2) A címer rajzát a rendelet 1. sz. melléklete tartalmazza.
A címer tartalmának részletes ismertetését a 2. sz. melléklet tartalmazza.

A címer használata

2. §

- (1) A címer hatósági tevékenység során nem alkalmazható.

- (2) A Magyar Köztársaság címerével történő együttes használat esetén (kivéve: az állami címer kötelező használatának esetét) az állami címer elsőbbségét annak elhelyezésével, méretarányaival, vagy más megkülönböztető módon kell alkalmazni.

3. §

A Nagyközség címerét – e rendeletben meghatározottak szerint – díszítő és utaló jelképként a következő célokra lehet felhasználni:

- a) a Képviselő-testület és bizottságai meghívóin;
- b) a Képviselő-testület és bizottságai előterjesztésein és más írásos anyagain;
- c) a Képviselő-testület által kiadott okleveleken, emléklapokon, kitüntető- és emlékérmeken, a Nagyközségi Önkormányzat jelképein, jelvényeken;
- d) a Nagyközség nemzetközi kapcsolataival összefüggésben, továbbá e-mail kiadványain;
- e) a nagyközségi ünnepeken, rendezvényeken és azok meghívóin, propaganda anyagain;
- f) a Nagyközség történetével, fejlődésével, életével foglalkozó kiadványokon, továbbá országos és nemzetközi eseményeken történő részvétel alkalmával;
- g) idegenforgalmi és reklám anyagokon;
- h) díszítő elemként a nagyközség középületein;
- i) a Képviselő-testület által alapított, fenntartott költségvetési szervek, gazdasági társaságok, az önkormányzat részt-vételével létrejött alapítványok és egyesületek emblémájaként valamint azok pecsétnyomóján;
- j) a polgármesteri hivatal tanácskozó termeiben és hivatali helyiségeiben;

- k) a Nagyközség polgármestere, alpolgármestere és jegyzője tevékenysége során használt levélpapíron, borítékon és egyéb írott anyagokon;

4. §

- (1) A Nagyközség címerét kizárólag hiteles alakban, a címerkép méretarányainak és színeinek megtartásával szabad ábrázolni, valamint a hiteles ábrázolás sérelme nélkül kicsinyíteni.
- (2) Nyomdai sokszorosítás, fénymásolás esetén a címer fekete-fehér színben is ábrázolható.
- (3) Egyedi előállítás esetén engedélyezhető, hogy a címer az előállításkor felhasznált anyag (pl. fa, fém, pecsétviasz) színét viselje.

A címer előállításának, használatának és forgalomba hozatalának engedélyezése

5. §

- (1) A Nagyközség címerének előállítását, használatát és forgalomba hozatalát (a továbbiakban: használatát) kizárólagos hatáskörében a képviselő-testület engedélyezi.
- (2) Engedély nélkül használhatják a 3. §-ban felsorolt esetekben:
 - a) a képviselő-testület tagjai,
 - b) a képviselő-testület bizottságai,
 - c) a polgármester, az alpolgármester és a jegyző.

6. §

(1) A címer használatára vonatkozó kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a kérelmező megnevezését és címét,
- b) a használat célját és módját,
- c) az előállítani kívánt mennyiséget (db),
- d) az előállításához tervezett anyagot,
- e) a terjesztés illetve a forgalomba hozatal módját,
- f) a használat időtartamát,
- g) a címerrel díszítendő tárgy, kiadvány mintapéldányát (rajz, fénykép, másolat)
- h) a felhasználásért felelős személy megnevezését.

(2) A címer használatára kiadott engedély tartalmazza:

- a) a használatra jogosult szerv, személy megnevezését és címét,
- b) az engedélyezett felhasználási célt,
- c) az előállítás engedélyezett anyagát,
- d) az előállítható mennyiséget,
- e) a felhasználás idejét, illetve az engedély érvényességének időtartamát,
- f) a felhasználással, forgalomba hozatallal, terjesztéssel kapcsolatos egyéb kikötéseket,

(3) A kiadott engedélyekről a polgármester nyilvántartást vezet.

7. §

A címer használatáért a képviselő-testület díjat nem állapít meg.

II. fejezet

A Nagyközség zászlaja, lobogója

8. §

(1) A Nagyközség zászlaja és lobogója egyforma méretű.

A zászló leírása: fekvő téglalapon fehér alapon címerrel, jobb végén kék és arany sávós selyem.

A lobogó leírása: álló téglalapon fehér alapon címerrel, alul kék és arany sávós selyem.

(2) A zászló és a lobogó méretraajzát a rendelet 3. számú melléklete tartalmazza.

9. §

(1) A Nagyközség zászlaját és lobogóját a polgármesteri hivatalban kell elhelyezni és megőrizni.

(2) A zászlót és lobogót a polgármesteri hivatal épületén az állami- és önkormányzati ünnepeken kell kitűzni.

(3) A zászló és lobogó – a szín és méretarányok megtartásával – más anyagból és méretben is előállítható.
A zászló és lobogó készítésére és használatára a polgármester adhat engedélyt.

(4) Engedély nélkül használható a zászló és lobogó az önkormányzat rendezvényein, ünnepein, valamint a nemzetközi kapcsolatok, látogatások alkalmával.

(5) A zászló és lobogó előállítására és használatára a 6. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

III. fejezet

A pecsét

10. §

- (1) A Nagyközség Önkormányzata pecsétje a település címerének hiteles, kicsinyített rajzát ábrázolja a következő felirattal:

„Arló Nagyközség Pecsétje”.

- (2) A pecsét rajzát a 4. számú melléklete tartalmazza.

11. §

- (1) A Nagyközség pecsétjéből 1 darabot kell előállítani, amelyet a polgármester őriz.

- (2) A pecsét használható:

- az állami, társadalmi és más önkormányzati szervekkel kötött megállapodásokon, szerződéseken,
- polgári jogi megállapodásokon, szerződéseken,
- az önkormányzat nemzetközi megállapodásain, szerződésein,
- a képviselő-testület által alapított és adományozott okleveleken,
- képviselő-testület által alapított költségvetési szervek, gazdasági társaságok, alapítványok alapító okiratain, illetve társasági szerződésein,
- a polgármester feladatkörébe tartozó és nem hatósági tevékenysége során.

IV. fejezet

Záró rendelkezések

12. §

- (1) Aki az önkormányzat jelképeit engedély nélkül, vagy az engedélytől eltérő módon használja, szabálysértést követ el és 10.000,- Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható.
- (2) Aki az önkormányzat jelképeit engedély nélkül, vagy az engedélytől eltérő módon használja, szabálysértést követ el és 30.000,- Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható.
- (3) A szabálysértési eljárás lefolytatása a jegyző hatáskörébe tartozik.

13. §

- (1) A rendelet a 12. § (2) bek. kivételével kihirdetése napján lép hatályba.
- (2) A 12. § (2) bek. 2000. március 1-jén lép hatályba és azzal egyidejűleg a 12. § (1) bek. hatályát veszíti.

Zsigrai Árpád sk.
polgármester

Elekné Almási Ibolya sk.
jegyző

A rendelet kihirdetésre került: 1999. szeptember 27-én.

Kovácsné Dorkó Andrea
főelőadó

A címer rajza

A címer leírása:

A címertervet készítette: Kovács Ferenc grafikus, a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság tagja.
(7300 Komló, Berek u. 1/A)

Arló nagyközségnek nem voltak heraldikai hagyományai, már önmagában a település neve biztosította azt a lehetőséget, hogy a község legkorábbi történelmét idéző címer születhessen.

Arló nevét az etimológia az ősszláv „sas”-ból származtatja. A sas megjelenítése a címerpajzson úgynevezett beszélő-, illetve névcímert eredményez.

Különlegességük okán az ilyen jellegű címereket értékes címerekként tartja számon a heraldika, s a szakirodalom is arra tesz javaslatot, hogy ahol erre alkalom adódik, ilyen címer szülessen.

Arló címerállata a sas, melynek ábrázolása a címerben a heraldikai hagyományoknak és szabályoknak megfelelően mindig ornamentikailag stilizáltan történik.

A **sas**, mely majd minden pusztai népnek totemállata volt – jelvény alakjában – az isteni származás, az isteni hatalom képviselőjére és végrehajtására való megbízás szimbólumaként szerepelt a régi népek törzseinél. Elég csak a magyarok turul-kultuszára utalni.

A totemállat a hadi megkülönböztető jelzések kialakulásának folyamatában címerállattá alakult. Égi származtatása révén a Nap megtestesítőjeként, Napistenként is tisztelték. Ismeretes az egyiptomi szárnyas napkorong. Ez a jelkép nem csupán egyiptomi motívum, mivel találkozhatunk vele az ősi mezopotámiai, iráni, babiloni, azték, maya, dél-amerikai indián kultúrákban is.

A sas kapcsolódása a megyéhez, melyben szintén megjelenik a sas: az egykori Aba és Sárosújvár, Gömör, Borsod és Zemplén megyék kora-Árpád-kori birtokosságának vizsgálatakor találkozhatunk a nemzetségfői és törzsfői genusok címereivel. Egyfejű, jobbra néző, kiterjesztett szárú sas a címerállata az itt birtokos Aba-nemzetségnek és a Miskolc-Bors nemzetségnek egyaránt. Innen a sas töretlen hagyománya a vidéken.

Nagyszámú honfoglaláskori leleten is találkozhatunk a motívummal, tarsolylemezeken, varkocskorongokon, palmettás kőfaragványokon.

Az életfa mellett leggyakrabban a sas jelenik meg, mely „az istenek és ember között közvetítő, szerencsét hozó, gyógyító és oltalmazó lény”. A sámánhit szerint a tudás, a sors, a végzet fája – mely mindennek fenntartója és éltetője – elpusztulna, ha a sas – a sztyeppe ragadozója, vezérek, uralkodó madara – nem védené, és nem hadakozna a gyökereit féreg vagy kígyó képében roncsoló alvilági szellemekkel. Ez a sashoz kapcsolódó misztika átvonódott a keresztény hitvilágra is.

Az életfás képet párhuzamba állíthatjuk a keresztény ábrázolásokkal, ahol a kereszt tövében sas áll. Az életfa a kereszttel vált azonos értelművé, s a kísérő, a sas a keresztet őrző jó szellemként – esetleg éppen a kereszt tövében álló János evangélista attribútumaként – jelenik meg.

A Zsoltárok könyvében Ezékiel látomásaiban a sas szimbolizálja az Urat és Babilon földi királyát. Jóbnál, illetve Izaiásnál az Úrnak kijáró engedelmesség és az iránta való feltétlen bizalom jelképe a sas, ennek nyomán a keresztény felfogás a kereszteléssel nyert új élet, az igazság jelképét látja benne, s így magát a Krisztust testesíti meg.

A sas szimbolikája magyarázza, miért vált az egyik legkedveltebb jelképévé nemzetségeknek, uralkodóknak, birodalmaknak. A sas a magyar heraldikában sok család-, város- és megyecímerben fordul elő, úgy is, mint a magyarság jelképe. A sas személyesíti meg a magyarságot Erdély címerében is. Az orosz medvét megölő sas a magyarság szimbóluma a régi Magyar Királyi 309. Honvéd Gyalogezred címerében is. Számtalan a sora a sasról elnevezett, sast ábrázoló történelmi rendjeleknek és kitüntetéseknek.

A kék pajzstalp egyértelműen az arlói tóra utal.

A zöld hármashalom a domborzati viszonyokat tükrözi. Nem csupán államcímernk sajátja, elterjedt jelkép más országot, városok címereiben is dombok, hegyek jelzésére. Hármastagolása – miként más motívumok háromszori ismétlődése a címerekben – nem véletlen: a szám-misztikához kapcsolódik. A három az egyik legfontosabb szakrális szám.

Ég és Föld egyesüléséből létrejön az Ember, ezzel válva teljessé az isteni megnyilvánulás. Két emberből lesz a harmadik, ki fölébe nő a másik kettőnek. (A középső halom mindig magasabb a szélsőknél!). A három a totalitást, az isteni rendet, a tökéletességet, az isten-ember-világmindenség rendjét szimbolizálja.
(Legismertebb hármások:

- apa, anya, gyermek,
- múlt, jelen, jövő,
- szentháromság,
- 3 isteni erény,
- Krisztus mint Király, pap, tanító,
- három királyok.

A mítosznak, mágikus népi eljárásoknak, meséknek is alapszáma a három. (3 élet, 3 kívánság, 3 árva testvér, 3 próba), a köznyelvben is 3 a magyar igazság.

Ezeket a jelentéseket is hordozza tehát a hármashalom. A hegynek önmagában is sajátos szimbolikája van. A hegyek égbe törő látványából, valamint feltételezett központi helyzetéből adódóan Ég és Föld találkozási pontjaként Isten lakhelye. Ennek a mítikus felfogásnak az eredményeként alakult ki minden népnél a szent hegy mítosza, hasonlóan a keresztény felfogás Golgotájához, melyen Krisztus keresztje áll.

Kettőskereszt: Arló katolikus templomának tornyán kettős kereszt van, melyet sokan görög-katolikusok jelképeként értelmeznek. A kettőskereszt tehát értelmezésre szorul.

A kettőskereszt heraldikai megnevezése pátriárka-kereszt, a hármaskereszt a heraldikában apostoli keresztként ismert (hármaskereszt a pápa jelvénye). A katolikus egyház ikonográfiája azonban apostoli keresztként ismeri a kettőskeresztet, így nem idegen a katolikus templomokon, eléggé elterjedt országosan.

A toronykeresztben kívül templombelsők építészeti díszítéseként, kegytárgyak ékeként is elterjedt a kettőskereszt, mint apostoli kereszt. Az „apostoli” jelző eredete onnan ered, hogy így neveznek a katolikus egyházban mindent, ami az apostolokkal időre, helyre, eredetre vagy jellegre nézve közvetlen összefüggésben van: apostoli az egyház maga, mert hite azonos az apostolok által tanítottakkal, valamint az egyház római és többi püspökei szakadatlan láncolatban visszavezethetők az apostolokig. Apostoli hitvallás, mely az apostoloktól származik.

Apostoli zsinat, melyet 50 körül maguk az apostolok tartottak Jeruzsálemben. Apostoli egyházak, melyeket maguk az apostolok alakítottak: ilyen a jeruzsálemi, az antiochai, az efezusi, a korintusi és a római.

Ismerjük ezen kívül a régi magyar királyok apostoli jogát, melyet a római katolikus egyház magyarországi egyházának kormányzásában Szent István óta bírtak. E joguk onnan ered, hogy a magyarokat nem Róma, hanem keresztény hitre térítette meg a királyuk a katolikus hitre, s egyidőben szervezte is (egy érsekség alatt tíz püspökségben), és a püspökségeket

adományokkal is ellátta. Az akkori egyházjog e három tény alapján adott lehetőséget az újonnan keletkezett egyház kormányzására, s tette a királyokat a partikuláris magyar egyház legfőbb helyi hatóságává. Ez az apostoli jog a királynak nem személyes joga volt, hanem a római katolikus nemzet joga, melyet a nemzet monarchikus alkotmányának megfelelően királya által gyakorolt, aki ezt a jogot a koronázással nyerte.

A kettőskereszt tehát a katolikus egyház kiemelt szimbólumaként szerepel. Arló címerében a kettőskereszt az apostoli kettőskeresztet is jelenti, de utal államcimerünk kettőskeresztjére is, ahol a kettőskereszt a bizánci uralkodókkal egyenrangú uralkodói státuszt, az egyházi és álmiai uralkodói kettősséget is szimbolizálja. A kettőskereszt formai kialakulása egyes kutatók szerint a Krisztuskereszt vízszintes szárának és az „INRI” feliratos táblának hasonló ábrázolása révén alakult ki.

Arló címerében a pajzsokon megjelenő színek a heraldika szabályainak figyelembevételével kerültek alkalmazásra. Mint minden kultúra, a címertan is a kozmikus világhoz kapcsolja a színeket. Ennek megfelelően a címerpajzsokon szereplő herealdikai mázak (fémek és színek) szimbolikus jelentéstartalma a következő:

Fémek:

arany (Nap): értelem, ész tekintély, erény, hit, erkölcsösség

ezüst (Hold): tisztaság, ártatlanság, bölcsesség, szemérmesség

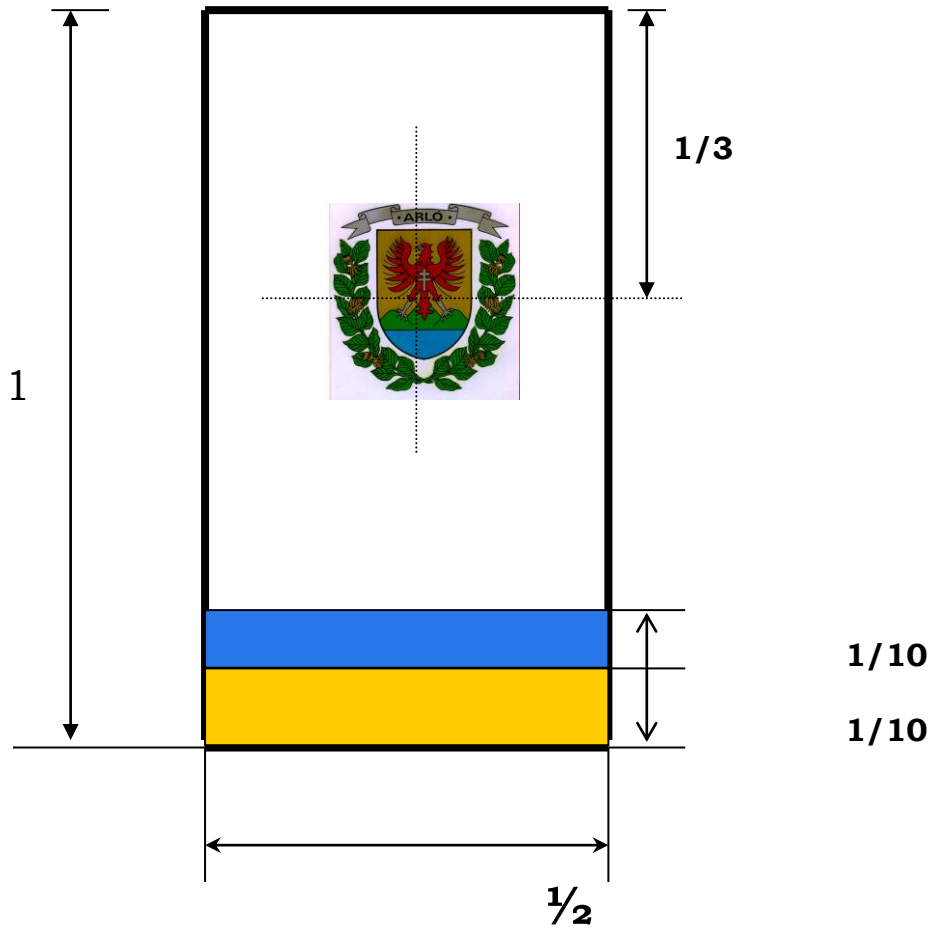
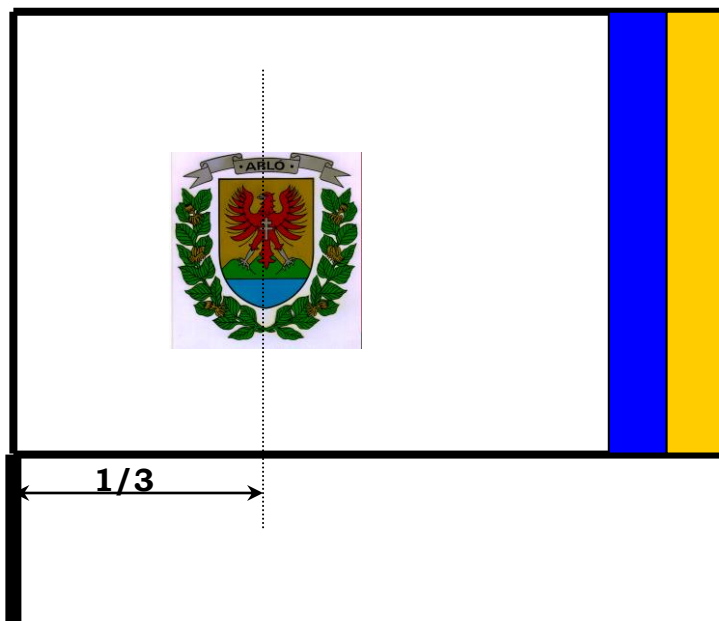
Színek:

vörös: (Mars): hazaszeretet, önfeláldozás, tenniakarás, nagylelkűség.

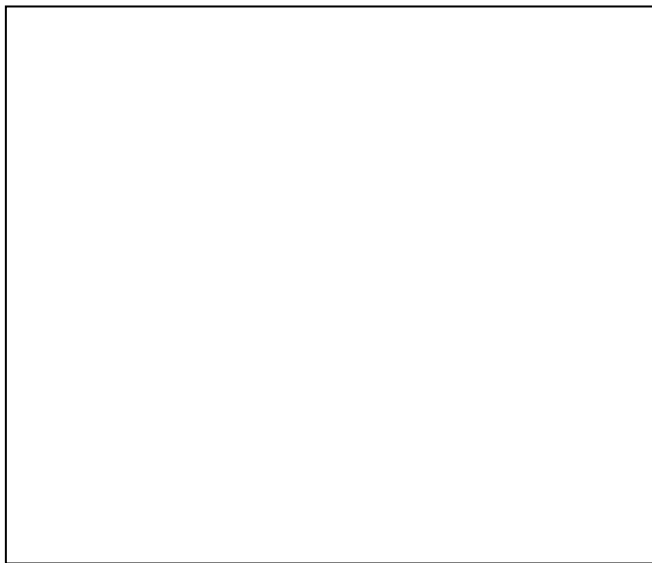
zöld: (Vénusz): szabadság, szeretet, boldogság, remény, szépség, egészség

kék (Jupiter): elvhűség, állhatatosság, bizalom, ellenálló-képesség

A címerpajzs a helyi jellegzetességeknek megfelelően bükkfalombkoszorúk övezik, kapcsolódva a pajzsban ábrázolt hármashalomhoz.

Lobogó:**Zászló:**

A pecsét rajza:

***A mellékletek eredeti példánya a
Polgármesteri Hivatalban tekinthető meg.***